

اظهار نظر مجمع مشورتی حقوقی

در خصوص:

طرح آئین دادرسی

جرائم نیروهای مسلح و دادرسی الکترونیکی

مواد (۳۲) الی (۷۰)

کد گزارش: ۹۳۰۳۰۰۹

تاریخ انتشار: ۱۳۹۳/۰۳/۲۱

پژوهشکده شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

موضوع:

گزارش کارشناسی در خصوص

طرح آئین دادرسی جرائم نیروهای مسلح و دادرسی الکترونیکی

مواد (۳۲) الی (۷۰)

تهیه کننده: پژوهشکده شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۳۰۳۰۰۹

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۳/۰۳/۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طرح آئین دادرسی جرائم نیروهای مسلح و دادرسی الکترونیکی

مواد (۳۲) الی (۷۰)

ماده (۳۳) – مغایرت با اصل ۱۷۲

به موجب این ماده رسیدگی به جرائمی که در صلاحیت سایر مراجع قضائی است ولی در عمل با رسیدگی به اتهام فردی در دادگاه نظامی ملازمه داشته باشد در دادگاه نظامی رسیدگی خواهد شد.

حکم مزبور به دلیل اینکه شامل جرائم غیر نظامی و جرائم عمومی نظامیان می‌شود مغایر اصل ۱۷۲ قانون اساسی است. چرا که مطابق ذیل اصل مزبور مقرر شده به جرایم عمومی اعضای نیروهای مسلح در محاکم عمومی رسیدگی می‌شود. لازم به ذکر است که ماده (۱) «قانون تعیین حدود صلاحیت دادرها و دادگاههای نظامی کشور» مصوب ۱۳۷۳/۵/۶ مجمع تشخیص مصلحت نظام که در راستای حل معضل به تصویب رسیده است، واجد حکمی شبیه به حکم این ماده می‌باشد. به موجب ماده (۱) قانون مزبور «هرگاه در حین تحقیقات و رسیدگی به جرائم خاص نظامی یا انتظامی، جرائم دیگری کشف شود، سازمان قضائی نیروهای مسلح مجاز به رسیدگی می‌باشد.»

ماده (۳۴) - مغایرت با اصل ۱۷۲

حکم این ماده مبنی بر رسیدگی به «اتهام کلیه متهمان» «جرائمی ... که تحقق آن منوط به فعل دو یا چند نفر است» در دادگاه نظامی، از جهت اینکه مشتمل بر رسیدگی به جرائم غیرنظامیان و جرائم غیرنظامی در دادگاه‌های نظامی می‌شود، مغایر اصل ۱۷۲ قانون اساسی است.

ماده (۳۵) - مغایرت با اصل ۱۷۲

حکم این ماده مبنی بر رسیدگی به «اتهام کلیه متهمان» «جرائم گروه مجرمانه سازمان‌یافته» در دادگاه نظامی، به دلیل اینکه شامل رسیدگی به جرائم غیرنظامیان و جرائم غیرنظامی نیز در دادگاه‌های نظامی می‌گردد، مغایر اصل ۱۷۲ قانون اساسی است.

ماده (۳۹) - ابهام و مغایرت با اصل ۱۷۲

۱. حکم این ماده از این جهت که مشخص نیست دو شرط «وثاقت» و «مورداعتمادبودن» برای ضابطان نظامی لازم است یا نه؟ واجد ابهام است. لازم به ذکر است که در متن اولیه ماده (۳۰) قانون آیین دادرسی کیفری^(۱) مصوب ۱۳۹۲/۱۲/۴ هم دو شرط «وثاقت» و «مورداعتمادبودن» جزء شرایط ضابطان ذکر نشده بود که با ایراد شرعی شورای نگهبان

۱. ماده ۳۰ - احراز عنوان ضابط دادگستری، علاوه بر وثاقت و مورداعتمادبودن منوط به فراگیری مهارت‌های لازم با گذراندن دوره‌های آموزشی زیرنظر مرجع قضایی مربوط و تحصیل کارت ویژه ضابطان دادگستری است. تحقیقات و اقدامات صورت‌گرفته از سوی اشخاص فاقد این کارت، ممنوع و از نظر قانونی بدون اعتبار است.

مواجه گردید^(۱) و بر همین اساس در متن نهایی ماده اخیرالذکر، این شرط به شرایط ضابطان افزوده شد.

۲. تبصره «۱» این ماده که مقرر داشته «مأموران حفاظت اطلاعات وزارت اطلاعات نسبت به جرائم کارکنان وزارت مزبور که در صلاحیت رسیدگی سازمان قضائی است، ضابط نظامی محسوب می‌شوند» مبتنی بر ایراد وارده نسبت به صلاحیت دادگاه‌های نظامی در رسیدگی به جرائم کارکنان وزارت اطلاعات، واجد ایراد مغایرت با اصل ۱۷۲ است.

۳. در تبصره «۲» این ماده اطلاق مسئولیت ضابطان نظامی در خصوص اقدامات کارکنان وظیفه که تحت نظارت ضابطان مربوط در این مورد انجام وظیفه می‌کنند، در صورت عدم تقصیر آنان محل تأمل است.

البته لازم به ذکر است که تبصره «۲» این ماده عیناً همان تبصره ماده (۲۹) قانون آیین دادرسی کیفری^(۲) است که مورد تأیید شورای نگهبان قرار گرفته است. با این توضیح که متن اولیه تبصره ماده (۲۹) قانون آیین دادرسی کیفری بدون ذکر جمله آخر این تبصره بود و طی بند «۱۰» ایرادات مندرج در نظریه شماره ۹۰/۳۰/۴۶۱۴۱ مورخ ۱۳۹۰/۱۲/۲۳ شورای نگهبان درخصوص «لایحه آیین دادرسی کیفری» بدین ترتیب

۱. بند (۱۱) ایرادات مندرج در نظریه شماره ۹۰/۳۰/۴۶۱۴۱ مورخ ۱۳۹۰/۱۲/۲۳ درخصوص «لایحه آیین دادرسی کیفری»

۲. تبصره - کارکنان وظیفه، ضابط دادگستری محسوب نمی‌شوند، اما تحت نظارت ضابطان مربوط در این مورد انجام وظیفه می‌کنند و مسؤولیت اقدامات انجام‌شده در این رابطه با ضابطان است. این مسؤولیت نافی مسؤولیت قانونی کارکنان وظیفه نیست.

مورد ایراد واقع شد که: «تبصره ماده (۲۹) ایهام نفی مسوولیت از کارکنان وظیفه در فرض وقوع تخلف از ناحیه آنان را دارد، پس لازم است موضوع روشن شود تا اظهار نظر شود.» در نتیجه جهت تأمین نظر شورای نگهبان، جمله «این مسوولیت نافی مسوولیت قانونی کارکنان وظیفه نیست» به تبصره ماده (۲۹) لایحه آیین دادرسی کیفری اضافه گردید و به صورت کنونی مورد تأیید شورای نگهبان قرار گرفت.

ماده (۴۴)^(۱) - مغایرت با اصل ۲۲ و ابهام

۱. «جرم کتمان حقیقت» مذکور در ماده (۴۴)، در ماده (۷۸) قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۹ به این شرح آمده است:

«ماده ۷۸ - هر نظامی به مناسبت انجام وظیفه عمداً گزارشی برخلاف واقع به فرماندهان یا دیگر مقامات مسوول تقدیم نماید و یا حقایق را کتمان کند و یا با سوءنیت گزارشی با تغییر ماهیت یا به طور ناقص ارائه دهد و یا عمداً جرائم ارتكابی کارکنان تحت امر خود را به مقامات ذی صلاح گزارش ندهد و یا از گزارش آن جلوگیری نماید یا گزارش‌ها و جرائم را به موقع اعلام نکند به ترتیب زیر محکوم می‌شود:

الف - چنانچه اعمال فوق موجب شکست جبهه اسلام یا تلفات جانی گردد به مجازات محارب.
ب - در صورتی که موضوع به امور جنگی یا مسائل امنیت داخلی یا خارجی مرتبط باشد به حبس از دو تا پنج سال.

ج - در سایر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب می‌شود به حبس از سه ماه تا یک سال.

تبصره ۱ - چنانچه اعمال مذکور موجب خسارات مالی گردد مرتکب علاوه بر مجازات فوق به جبران خسارات وارده نیز محکوم خواهد شد.

تبصره ۲ - هرگاه اعمال مورد اشاره در بندهای (ب) و (ج) این ماده در اثر بی‌مبالاتی و سهل‌انگاری باشد در صورتی که موجب جنایت بر نفس یا اعضاء شده باشد مرتکب به نصف حد اقل، تا نصف حداکثر مجازات‌های مزبور محکوم خواهد شد و در غیر این صورت طبق

تبصره این ماده مبنی بر ارسال تعرفه خدمتی متهمان مشتمل بر اطلاعاتی از قبیل، تاریخ استخدام، تنبیهات، تشویقات، وضع خاص اجتماعی و نظریه فرماندهی و ... توسط مقامات نظامی و انتظامی به مراجع قضائی بدون تقیید به هیچ گونه ضرورت و یا درخواست قاضی، به خصوص با توجه به عدم حصر این موارد به دلیل بکارگیری اصطلاح «از قبیل» در این تبصره، مغایر اصل ۲۲ قانون اساسی مبنی بر مصونیت حقوق و حیثیت اشخاص از هرگونه تعرض می‌باشد.

علاوه بر این، مفهوم برخی از مصادیق ذکر شده در این تبصره جهت ارسال آن به مراجع قضائی، نظیر «وضع خاص اجتماعی» دارای ابهام است.

ماده (۵۰) - مغایرت با اصول ۸۵ و ۵۷ و ابهام

۱. تبصره «۲» این ماده به دلیل اینکه «سایر مقررات» مربوط به کارشناسی را به صورت مطلق به آئین نامه محول نموده است و بسیاری از ضوابط مربوط به این موارد نظیر تعداد اعضاء هیأت کارشناسی، نحوه تجدید نظر و أخذ تصمیم و ... دارای ماهیت تقنینی می‌باشند و هم اکنون در قوانین مربوط آمده است، مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی است.

۲. حکم تبصره «۲» مبنی بر تهیه آیین‌نامه مربوط به بکارگیری کارشناسان در سازمان قضائی نیروهای مسلح، توسط ستاد کل نیروهای مسلح، به دلیل اینکه با توجه به صدر این ماده، کارشناسی موضوع این ماده صرفاً در امور نظامی نیست و در زمینه‌های علمی، فنی و مالی نیز می‌باشد واجد ایراد است.

آئین‌نامه انضباطی عمل می‌شود. پرداخت دیه طبق مقررات قانون دیات می‌باشد.»

۳. همچنین حکم ذیل این تبصره مبنی بر اینکه آئین نامه مزبور به تصویب فرماندهی کل قوا می‌رسد موجب ابهام الزام مقام معظم رهبری از طریق قانون مصوب مجلس به تصویب آئین نامه، می‌باشد، که این امر مغایر اصل ۵۷ قانون اساسی مبنی بر نظارت ولایت مطلقه امر نسبت به قوای سه گانه است.

ماده (۵۲) – مغایرت با اصل ۲۲

به موجب این ماده در صورت مقدور نبودن ابلاغ احضاریه، متهم یک نوبت به وسیله یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار کشوری یا محلی احضار می‌شود. در این خصوص ایرادی که وجود دارد این است که اعلام اتهام به صورت عمومی، که هنوز اثبات نشده است و امکان تبرئه از آن وجود دارد، به دلیل اینکه ناقض حقوق و حیثیت افراد است مغایر اصل ۲۲ قانون اساسی است.

ماده (۵۳) – مغایرت با اصل ۲۲

این ماده نیز به دلیل اینکه اصل را بر احضار متهم بوسیله روزنامه کثیرالانتشار گذارده است و صرفاً به موجب حکم این ماده استثناء می‌پذیرد، مبنی بر ایراد وارده نسبت به ماده (۵۲) واجد ایراد است.

ماده (۵۴)^(۱) – مغایرت با اصل ۱۷۲ و ابهام

۱. در خصوص موارد مندرج در این ماده، مواد مشروحه ذیل در قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح وجود دارد:

بند «پ» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۳۳ - نظامیان زیر که تعداد آنان حداقل سه نفر باشد شورش کننده محسوب و به ترتیب ذیل

محرکوم می‌شوند:

الف - نظامیان مسلحی که با تبانی یا به صورت دسته‌جمعی از اطاعت فرماندهان یا رؤسای خود سرپیچی کنند چنانچه مصداق محارب نباشند هر یک به حبس از سه تا پانزده سال.
ب - نظامیانی که در ارتباط با خدمت به صورت دسته‌جمعی و با سلاح گرم یا سرد به جان یا مال یا ناموس مردم یا اموال عمومی تعدی یا تجاوز نمایند چنانچه محارب محسوب نشوند به حبس از سه تا پانزده سال.

ج - نظامیان مسلحی که به منظور دستیابی به اهداف شخصی، صنفی و گروهی و یا به منظور بهره‌مندی از مزایا و امتیازات یا علیه تصمیمات قانونی مسؤولان و نظائر آن در یگان‌های نظامی یا در هر محل دیگر اجتماع، تحصن یا اعتصاب نموده و یا به هر نحوی موجب اختلال در نظم شوند به حبس از سه تا پانزده سال.

د - چنانچه مرتکبان جرائم فوق غیر مسلح باشند به حبس از شش ماه تا سه سال.

...

بند «ت» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۳۷ - هر نظامی که اوامر فرماندهان یا رؤسای مربوط را لغو نماید به ترتیب زیر محکوم می‌شود:
الف - هرگاه از امر حرکت به طرف دشمن یا محاربان و مفسدان امتناع ورزد، چنانچه حاکی از همکاری با دشمن باشد و یا موجب اختلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - اگر مخالفت با اوامر در ناحیه‌ای است که در آن حالت جنگی یا محدودیت‌های ضروری اعلام شده و آن مخالفت مربوط به امور جنگی یا مقررات حالت محدودیت‌های ضروری باشد در صورتی که عمل او موجب اختلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام باشد به مجازات محارب و الا به حبس از دو تا ده سال.

...

بند «ث» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۴۷ - هر نظامی که حین خدمت یا در ارتباط با آن نسبت به مافوق خود عمداً مرتکب ضرب یا جرح یا نقص عضو و یا قتل شود علاوه بر محکومیت به قصاص یا دیه، حسب مورد به

شرح ذیل محکوم می‌شود:

الف - در صورتی که با سلاح باشد به حبس از سه تا پانزده سال.
ب - چنانچه بدون سلاح باشد و موجب قتل گردد به حبس از سه تا پانزده سال و اگر موجب جرح یا نقص عضو شود به حبس از دو تا ده سال و در غیر این صورت به حبس از دو تا پنج سال.

...

بند «ج» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۶۱ - اعضای ثابت نیروهای مسلح هرگاه در زمان جنگ بیش از پنج روز متوالی غیبت نمایند و عذر موثری نداشته باشند فراری محسوب و پس از دستگیری به حبس از یک تا پنج سال محکوم می‌شوند و اگر فرار از جبهه باشد از زمان غیبت فراری محسوب و به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌گردند.

...

بند «ح» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۶۶ - هر نظامی که در جریان عملیات علیه عوامل خرابکار، ضدانقلاب، اشرار و قاچاقچیان مسلح از محل مأموریت و یا منطقه درگیری فرار نماید در حکم فرار از جبهه محسوب و حسب مورد مشمول مجازات‌های مقرر در این بخش خواهد بود.

...

بند «خ» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۷۱ - هر نظامی که با سلاح گرم، هواپیما، بالگرد، کشتی، ناوچه، تانک و وسائل موتوری جنگی یا مجهز به سلاح جنگی مبادرت به فرار نماید از زمان غیبت فراری محسوب و چنانچه عمل وی ضربه مؤثر به مأموریت نیروهای مسلح وارد آورد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌شود.

...

بند «د» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۷۳ - هر نظامی که به طرف دشمن فرار نماید و موجب شکست جبهه اسلام یا تقویت

دشمن گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به سه تا پانزده سال حبس محکوم می‌شود.
بند «ذ» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۷۴ - فرار بیش از دو نفر که با تبانی قبلی صورت گیرد فرار با توطئه محسوب می‌گردد و چنانچه عنوان محاربه بر اقدام آنان صادق باشد به مجازات محارب محکوم و در غیر این صورت مجازات آن در زمان جنگ سه تا پانزده سال و در زمان صلح دو تا پنج سال حبس می‌باشد.
بند «ر» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۸۸ - هر نظامی که اسلحه و مهمات و مواد منفجره متعلق به دولت یا در اختیار دولت را سرقت نماید به حبس از دو تا ده سال محکوم می‌شود.

ماده ۸۹ - هر نظامی که وسائل و لوازم نظامی (غیر از سلاح و مهمات و مواد منفجره) و جوه و اجناس یا اشیاء متعلق به دولت یا آنچه در اختیار نیروهای مسلح است را سرقت نماید به حبس از یک تا پنج سال محکوم می‌گردد.

ماده ۹۰ - هرگاه بزه‌های ارتكابی مذکور در مواد (۸۸) و (۸۹) این قانون در موقع اردو کشی یا مأموریت آماده‌باش رزمی یا عملیات رزمی یا در منطقه جنگی باشد یا سرقت آن در مأموریت محوله یگان، مؤثر و در آن ایجاد اخلال نماید و یا یک یا چند نفر از آنان در حین سرقت حامل سلاح ظاهر یا مخفی باشند یا حرز را شکسته باشند مرتکبان به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌گردند.

...

بند «ز» ماده (۵۴) طرح:

ماده ۹۳ - هر نظامی که عمداً تأسیسات یا ساختمان‌ها یا استحکامات نظامی یا کشتی یا هواپیما یا امثال آنها یا انبارها یا راه‌ها یا وسائل دیگر ارتباطی و مخابراتی یا الکترونیکی یا مراکز محتوی اسناد و دفاتر یا اسناد طبقه‌بندی شده مورد استفاده نیروهای مسلح یا وسائل دفاعیه یا تمام یا قسمتی از ملزومات جنگی و اسلحه یا مهمات یا مواد منفجره را آتش بزند یا تخریب کند یا از بین ببرد یا دیگری را وادار به آن نماید به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌شود.
تبصره ۱ - در صورتی که انجام اعمال فوق به قصد براندازی حکومت یا اخلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) یا شکست جبهه اسلام باشد مرتکب به مجازات محارب محکوم می‌گردد.

۱. با توجه به اینکه این ماده مشخص ننموده در زمان جنگ صدور قرار بازداشت موقت برای چه اشخاصی صادر می‌شود و این موضوع به صورت مطلق ذکر شده است، اطلاق آن شامل افراد غیرنظامی نیز می‌گردد و لذا از این حیث مغایر اصل ۱۷۲ قانون اساسی است. در این خصوص به نظر می‌رسد اطلاق این ماده به دلیل این است که در بند «الف» ماده (۲۲) کلیه جرائم ارتكابی در مناطق عملیاتی در صلاحیت دادگاه زمان جنگ قرار گرفته است.

۲. اطلاق برخی از جرائم مذکور در این بند نظیر بندهای «الف»، «ب»، «ج»^(۱)، «ر» و «ز»، به دلیل اینکه شامل جرائم غیرنظامی نیز می‌شود، مغایر اصل ۱۷۲ قانون اساسی است.

۳. بند «خ» از این جهت که مشخص نیست که آیا فرار همراه با هواپیما، بالگرد و ... است یا فرار به همراه ربودن هواپیما، بالگرد و ... می‌باشد

تبصره ۲ - تخریب امکانات و تأسیسات به منظور عدم دستیابی دشمن به هنگام عقب‌نشینی طبق دستور لازم الاجراء از شمول این ماده مستثنی است.

۱. بند «ج» مبنی بر قتل عمدی پیشتر نیز مورد ایاد شورای نگهبان واقع شده بود. شورای نگهبان در نظریه شماره ۲۸۱۰ مورخ ۱۳۶۳/۱۱/۱۸ خود درخصوص «لایحه راجع به دادرسی و کیفر نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران»، تبصره «۱» ماده (۱) لایحه اخیرالذکر را که «قتل خطایی در حین آموزش» را از جمله جرایم مربوط به وظایف خاص نظامی و انتظامی دانسته بود، به این شرح مغایر اصل ۱۲۷ قانون اساسی شناخت: «صلاحیت محاکم نظامی برای رسیدگی به جرایمی مثل قتل که در ارتباط با وظایف واقع می‌شود و از جرایم عمومی محسوب است مغایر با قانون اساسی است.»

واجد ابهام است.

۴. تذکر: واژه «شرار» در بند «ح» باید به «اشرار» اصلاح شود.

ماده (۵۸) -

عبارت «موجب تبدیل ایام فرار به انتساب نمی‌شود» بدین معناست که مدت ایام فراری که منجر به منع تعقیب شده است، به عنوان حالت اشتغال و در نتیجه برخورداری از حقوق و مزایای این مدت نخواهد بود.

ماده (۶۱) - ابهام

حکم این ماده مبنی بر الزام طرفین دعوی - در جرائم علیه امنیت کشور یا در مواردی که پرونده مشتمل بر اسناد و اطلاعات سری و به‌کلی سری است - به انتخاب «وکیل یا وکلای خود ... از بین وکلای رسمی دادگستری که مورد تأیید سازمان قضائی نیروهای مسلح باشد» از جهت اینکه ملاک ارائه شده (تأیید سازمان قضائی نیروهای مسلح) فاقد ضابطه مشخصی است و معلوم نیست توسط چه مقامی (قاضی یا رئیس سازمان قضائی یا ...) صورت خواهد گرفت وواجد ابهام است.

ماده (۶۲) - ابهام

عبارت «تعهدات بین المللی» در این ماده وواجد ابهام است. به دلیل اینکه مشخص نیست صرفاً شامل معاهدات بین المللی است که جمهوری اسلامی ایران پذیرفته است یا شامل آن دسته از تعهدات بین المللی نیز می‌باشد که به ادعای برخی مراجع بین المللی به دلیل عرفی شدن و یا قاعده آمره بودن جزء تعهدات بین المللی همه کشورها هستند.

ماده (۶۵) - مغایرت با اصل ۱۷۲

«جرم دیگری از همان نوع» در این ماده به دلیل اینکه معلوم نیست منظور از «نوع، جرم نظامی است یا شامل جرائم غیرنظامی که دارای عنوان مشابه جرائم نظامی می‌باشد نیز می‌شود یا خیر، واجد ابهام است.

ماده (۶۸) - مغایرت با اصول ۱۶۵

حکم این ماده که اصل را بر غیرعلنی بودن «رسیدگی در دادگاه نظامی زمان جنگ» گذاشته است، مغایر اصل ۱۶۵ قانون اساسی است؛ چراکه در اصل ۱۶۵ قانون اساسی اصل بر علنی بودن محاکمات قرار داده شده است و موارد غیرعلنی بودن دادگاه به صراحت مشخص شده است و لذا این ماده هم باید به همان موارد محدود باشد.^(۱)

۱. اصل ۱۶۵ - محاکمات، علنی انجام می‌شود و حضور افراد بلامانع است مگر آنکه به تشخیص دادگاه، علنی بودن آن منافی عفت عمومی یا نظم عمومی باشد یا در دعاوی خصوصی طرفین دعوا تقاضا کنند که محاکمه علنی نباشد.

امام خمینی (ره):

و از شورایی محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و
چه در نسل مابقی آیند، که با کمال دقت و قدرت و ظایف اسلامی و ملی خود
رایینا و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و
قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

بزهشکده شورای نگهبان

تهران، خیابان شهید سپهبد قزنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲

صندوق پستی: ۱۴۶۳-۱۳۱۴۵ تلفکس: ۸۸۳۳۵۰۴۵

info@shora-rc.ir

www.shora-rc.ir